

ÂSİYE MÜLÂZIMOĞLU

Risale-i Nur hizmetlerinin safî evvel hanım kahramanlarından Âsiye Mülâzımoğlu, 1881 yılında Afyon'da dünyaya geldi. 1940'lı yılların başında Kastamonu'da Nurları ve Üstad Bediüzzaman'ı tanıdı. Tam 100 yaşında iken çok uzun ve çok bereketli bir hizmet hayatını geride bırakıp, 1981 yılında Ankara'dan ahirete hicret etti.

Âsiye hanımın adı geçtiğinde ilk akla gelen; geçen asrın müceddidi Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin sarık ve cübbesinin bu asrın müceddidine ulaştırılan emanetçi olmasıdır.

Âsiye annenin babasının adı Mehmed Bahaeddin, annesinin ise Zakire'dir. Âsiye Mülâzımoğlu, kocası Tahir Bey'in Kastamonu'ya hapishane müdürü olarak tayin edilmesiyle, o tarihlerde Kastamonu'da sürgün hayatı yaşayan Bediüzzaman Hazretleriyle tanışma, buluşma imkânı bulur. Âsiye Hanımın sandığında, büyük dedesi Küçük Âşık Mehmed Efendiden gelen, geçen asrın müceddidi Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin 100 yaşındaki cübbesi bulunmaktadır. Bu kıymetli emanet, Âsiye annenin eliyle son asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerine Kastamonu'da teslim edilir. Bu önemli hadisenin anlatımı gelecek... Âsiye hanımın gece yarısı yaşadığı bir karakol hatırası var ki; O, orada bir kahramanlık destanı yazıyor...

Âsiye Mülâzımoğlu'nun ismi Risale-i Nur'da diğer Kastamonu anneleriyle birlikte "Âsiye, Ulviye, Lütfiye'ler, Zehra'lar, Şerife'ler, Hacer'ler, Necmiye'ler, Nimet'ler, Aliye'ler" şeklinde çokça geçmektedir. Beş kere Kastamonu Lâhikasında, beş yerde de "Emirdağ Lâhikası"nda Âsiye ismini okumaktayız. Bunların yanında "Hanımlar Rehberi" kitabında da İstanbul hanımları tarafından Hz. Üstad'a hitaben yazılan "İstanbul Hanım Nur talebelerin mektubu" diye başlayan bir mektupta da Âsiye annenin hizmetleri takdirle bahsedilmektedir. Kadın hassasiyetiyle kaleme alınan bu çok içli, duygu yüklü oldukça uzun mektubun ilgili kısımlarını metnin sonuna ilave ettik.

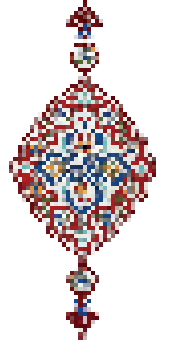
Âsiye Mülâzımoğlu ile alakalı hatıralar ve belgeler maalesef çok az. Araştırmalarım sırasında bu mübarek Kastamonu annesini tanıyanlardan halen hayatta olanları aramaya başladım. Allah karşıma Said Özdemir Ağabeyin üvey annesi 1923 doğumlu Münire Özdemir anneyi çıkardı. Münire anne, Ankara'da, Âsiye anne ile senelerce anne-kız gibi beraber hizmet etmişler, beraber yatıp kalkmışlar. Ricamız üzerine Münire anne, oğlu Said Özdemir'in de desteği ile Âsiye Mülâzımoğlu'ndan önemli hatıralar aktardı. Münire Özdemir'in kendisine ve oğlu Said Özdemir'e aid pek değerli hatıraları bu kitaptan kendi adını taşıyan başlıktan okunabilir. Ayrıca metin içinde adı geçen Kastamonulu "Ulviye Sümer" annenin de hatıraları bu kitaptan okunabilir. Yazılanlar Münire anne ve Said Özdemir Ağabeye okunarak titizlikle tashih ettirilmiştir. Bunların yanında merhum Atif Ural ağabeyimizin eşi Fatma Aydoğdu Ural ablamıza ve "Emekli Askeri Pilot Ali Demirel Ağabeyimizin" muhterem eşi "Şükran Abla"ya da başvurdum. İki ablamızdan da birer güzel hatıra aldık.

MÜNİRE ÖZDEMİR ANLATIYOR

Esas memleketimiz Siirt-Tillo'dur. Ama ben orada doğmadım. Annem babam İstanbul'a göç etmişler, ben 1923'de Beşiktaş'ta doğdum. 1936 senesinde evlenerek Ankara'ya geldim. Ankara'ya gelin olarak geldiğimde on dört yaşındaydım. O zamandan beri Ankara'dayım. Üvey oğlum Said Özdemir, Siirt'in Tillo köyünde 1927 senesinde doğmuş. Ankara'da ilk hanım hizmetlerinde bulunmak nasip oldu bize. Halen Ankara'da ikamet ediyoruz.

Asiye Hanım ile Ankara'da Anne-Evlad Gibi Beraberdik

Asiye anne bize ilk defa nasıl geldi onu hatırlayamıyorum. Ankara'da bir oğlu vardı, bir oğlu da memleketi Afyon'da ikamet ediyordu.



Asiye (Mülâzımoğlu) anne, Ankara'ya oğluna geldiğinde bizde çok kalır, günlerce bizde yatar; bazen 10 gün yatar bizde. Biz onu çok ama çok severdik. O da bizi çok sevmişti. Anne-evlad gibi beraber kalıyorduk bizim evde. Geceleri bize acır "Siz artık yatın, rahat edin." diye bizi uyutur, o yatmazdı. Biz gençtik tabi o zaman. Ben uyanırdım bazen, bakardım o hala okuyor... Uyumuyordu... Asiye anne çok ibadet ederdi, çok seviyorduk onu biz. O sıralarda -1954 senelerinde- biz Risale-i Nur'u yeni tanıyorduk daha, hizmeti tam bilmiyorduk, onun için daha çok şahısları seviyorduk. Ankara'da Ulviye (Sümer) anne de bize gelirdi, fakat o bizde kalmaz evinden gidip gelirdi. Ama iki anne ile beraber üçümüz hizmetlerde beraber olurduk çoğu zaman.

Âsiye Hanım aslında Afyonludur. Beyi Tahir Mülâzımoğlu hapishane müdürüydü. Tahir beyin Kastamonu'ya tayini çıkmış, Üstad Kastamonu'da iken (1936-1943). Kastamonu hapishanesinin müdürlüğünü yapmış o sırada. Asiye annenin beyi Tahir Bey de Üstad'a dost imiş ki, Üstad başka bir hapishaneye girince: "Keşke oranın müdürü ben olsam, oralara gitmek isterdim" demiş.

Asiye anne Ankara'da iken, hanımlara Risale-i Nur'dan güzel dersler yapar, anlatırdı. Müdürlerin, albayların, makam sahibi olanların hanımlarına güzel dersler okurdu. Kastamonu'da iken de kitapları koynunda taşır, orada da hanımlara aynı şekilde güzel dersler yaparmış. Üstadın çamaşırını yıkar, çorbasını verirmiş. Üstad 5 kuruş atarmış tabağa, çorba parası olarak. Üstad çamaşırlara hanım eli değdi diye talebelerine tekrar durulatırmış.

Âsiye anne hiç boş durmaz, Afyon'da, İstanbul'da, başka yerlerde de bulunurdu hizmet için. Oralarda da hanımlarla ilgilenir, onlara Risale-i Nur'u tanıtır, dersler okurdu.

Asiye Annenin Üstada Verdiği Cübbe Büyük Dedesinden Kalmış

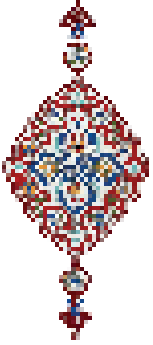
Âsiye Hanım, bazen Küçük Âşık diye bilinen büyük dedesinden de konuşurdu. Daha çok benim rahmetli beyimle anlaşılırdı onlar. Beyim Osman da çok dindardı.

Asiye annenin Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin cübbesini Üstad Hazretlerine teslim ettiğini biliyorsunuz. Bize Üstad'a cübbeyi götürdüğünü anlatırdı. Üstad'a götürmüş, Üstad'ın hediye almadığını bildiği için, "Üstad giysin, geri götüreceğim." diye düşünürmüş. Yine de Mehmed Feyzi Ağabeye: "Hediye kabul etmiyor, ama sen onu Üstada ver." diyor. Hani Üstad Hazretleri hediye kabul etmiyor ya... Üstad bu cübbeyi Mehmed Feyzi Ağabeye yıkayıp kabul ediyor. Mehmed Feyzi Ağabey hayretle Üstad hediye kabul etmezdi, niye yıkayıyor diye düşünmüş. Üstad, Asiye anneye: "Cübbeyi kabul ettik." diyor. Cübbe Üstad'ta kalıyor artık.

Âsiye Mülâzımoğlu'nun Büyük Dedesi Küçük Âşık Kimdir?

Âsiye Mülâzımoğlu'nun babası Mehmed Bahaeddin Efendi, geçen asrın müceddidi Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin müridi Küçük Âşık'ın torunudur. Küçük Âşık'ın asıl ismi Mehmed'tir. Çok küçük yaşlarda ilim, irfan yoluna sevdalandığı için kendisine 'Küçük Âşık' demişler. Küçük Âşık Mehmed Efendi uzun yıllar şeyhi Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin hizmetinde bulunduktan sonra, anne ve babasının isteği, şeyhinin tavsiyesiyle memleketi Afyon'a dönmüştür. Mehmed Efendi, Şeyhi Mevlana Hâlid Hazretlerinin hasretini giderebilmek, onun yokluğunda teselli bulabilmek için şeyhi tarafından kendisine hediye edilen cübbeyi giyerek dönmüş Afyon'a. Şanlı Osmanlı Devleti son yüzyılını yaşamaktadır... O sıralarda, Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin manevi tasarrufunun zirveye çıktığı Bağdat, Şam, Süleymaniye henüz Osmanlı topraklarıdır. Küçük Âşık Mehmed Efendi 1845 yılında Afyon'da vefat etmiştir.

İşte Nur talebelerinin çok iyi bildiği, tanıdığı Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin cübbesi Anadolu'ya bu şekilde intikal etmiştir. Cübbe, yüz sene boyunca Küçük Âşık Mehmed Efendinin evladları tarafından korunmuş, saklanmış ve sonunda torunlardan Asiye Hanıma kadar gelmiştir. Asiye Hanımın kocası Tahir Bey Kastamonu Hapishanesine müdür olarak tayin edildiği zaman, cübbe de Âsiye Hanımla beraber



Kastamonu'ya taşınmıştır. 1940'lı yıllar... O tarihlerde Kastamonu'da önemli bir şahsiyet daha vardır... Bediüzzaman Said Nursi... İşte 100 sene boyunca korunup, kollanan cübbe şimdi asıl sahibini bulmuş olacaktır... Âsiye Mülâzımoğlu, babası Bahaeddin Efendiyle birlikte Bediüzzaman Hazretlerine gider ve elindeki asırlık emaneti sahibine teslim eder... Cübbe 10 sene kadar Bediüzzaman Hazretlerinin yanında kaldıktan sonra, 1950 yılında Hz. Üstad bu mübarek emaneti Vahdetin Gayberi vasıtasıyla Urfa'ya göndermiştir. El'an, Urfa'da Abdulkadir Badıllı Ağabey tarafından kurulan 'Bediüzzaman Müzesi'nde muhafaza edilmektedir.

Âsiye Mülâzımoğlu'nun eliyle Bediüzzaman'a ulaştırılan Mevlana Hâlid-i Bağdadi'nin sarık ve cübbesi

Risale-i Nur'da Cübbe ve Âsiye Hanım

Mevlana Hâlid-i Bağdadi'nin sarık ve cübbesinin Âsiye Hanımın eliyle Bediüzzaman'a intikal etmesiyle, Hz. Üstad ilk açıklamasını Kastamonu Lâhikasında şu şekilde yapmaktadır:

"O zamanda büyük âlimler, bana karşı üstadlık vaziyeti değil, ya rakib veyahut teslimiyet derecesine girdikleri için, bana cübbe giydirecek ve üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenenler bulunmadı. Ve evliya-yı azîmeden dört-beş zâtın vefat etmeleri cihetinde, elli altı senedir icazetin zahir alâmeti olan cübbeyi giymek ve bir üstadın elini öpmek, üstadlığını kabul etmek hakkımı bugünlerde, yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlâna Zülcaenaheyn Hâlid Ziyaeddin kendi cübbesini, o cübbeye sarılan bir sarık ile pek garib bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini bazı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek ve yüz yaşında cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakk'a yüz binler şükrediyorum(Haşiye)."

"(Haşiye): Bu mübarek emaneti, Risale-i Nur talebelerinden ve âhiret hemşirelerimizden Âsiye namında bir muhterem hanımın eliyle aldım." (Kastamonu Lâhikası, 64. Mektup, Haşiye)

Yine Kastamonu Lâhikasında cübbe ve Âsiye isimleri şöyle geçmektedir:

"Nur iskelesinin nâzır-ı bînaziri Sabri-i Basiret-basîr'in hususî mektubunda yazdığı mübarek bir hemşiremin Cevşen-ül Kebir'i ezber etmesi; eskiden beri o hemşire, Risale-i Nur talebeleri içinde bulunduğu istihkakını gösteriyor. Onun namıyla beraber duada namı zikredilen ve Hazret-i Mevlâna Hâlid'in cübbesini tam muhafaza edip bize yetiştiren Âsiye Hanım'ın birden lisanına gelen bir fıkra size gönderilecek." (Kastamonu Lâhikası, 82. Mektup)

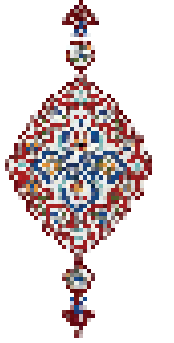
Asiye Anneden Karakolda Bir Kahramanlık Destanı

Münire Özdemir: Âsiye anne bir hatırasını şöyle anlatmıştı bana:

"Kastamonu'da iken Ulviye Hanım bir Kur'an-ı Kerim kılıfı işlemiş. Kur'anı koyup asarlardı ya, işlenmiş bir kılıf. Çok ince iş vardı üzerinde. Onu, Ulviye işledi ama Üstad Hazretlerine ben götürüp verdim. Üstad'ı evinde ziyaret ederek bizzat verdim. Üstad: 'Bunu kim işledi?' dedi. 'Ben işledim Üstad'ım' dedim o anda."

"Büyük bir cürüm işlemişim gibi, bir Ramazan günü süngülü polisler geldiler kapımı çaldılar. Kılıf için yani... Polislere açmadım kapıyı, beyim evde yoktu. Sonra beyim geldi, bir şeyden haberi yok tabi. Kapıyı açınca polisler evin içine hücum ettiler. Ramazan ayı olduğu için, tam iftar zamanıydı. Onlara: 'Buyurun iftar edelim' dedim. 'Biz seni almaya geldik' deyip beni aldılar, götürdüler karakola."

"Karakolda, 'Bu kılıfı kim işledi?' diye sormaya başladılar. 'Ben işledim.' dedim. Ulviye desem, onu da alacaklar içeriye, O da zarar görecektir. 'Sen yaşlısın, bunu sen işleyemezsin, kimin işlediğini söyleyeceksin.' diye tehdit etmeye başladılar. Ben yaşlıydım hakikaten o zaman. Çok ince işlemeliydi kılıf. Ne kadar zorlasalar da ben işledim dedim. Polislerin tehditleri arttı: 'Eğer doğru söylemezsen elbiseni keseceğiz, derini yüzeceğiz, parça parça edeceğiz seni.' dediler. Ben de: 'Ne yapar-



sanız yapın.' dedim. Ondan sonra artık baktılar olmayacak, 'Haydi defol evine git.' deyip, serbest bıraktılar beni."

"Polislere: 'Ben sizin bildiğiniz hanımlardan değilim, gece vaktinde gidemem, o süngülüler nerde? Onlar beni evime teslim etsinler.' dedim. Evime geri götürdüler artık beni. Beyime de: 'Senin hanımın öyle bir sır ki, ağzından bir laf alamadık. Laf alsaydık çorap sökücü gibi giderdi.' dediler."

Asiye anne böyle anlatmıştı bu hatırasını bana.

Ulviye Sümer annenin ince işlemlerle tezyin edip, Âsiye anne tarafından Hz. Üstad'a takdim edilen Kur'an ve işlemeli kabının bahsi Kastamonu Lâhikasında şu şekilde geçmektedir.

"Hem aynı rüyanın ikinci tabakasında Üstadımız görüyor ki, Risale-i Nur'un heyetine bir ferman geliyor. Birden geldi, o kudsi ferman Kur'an çıktı. Bunun tâbiri, aynı günün aynı tecrübe saatinde, Kur'an'ın Hizbül-Ekberi ümit edilmediği bir vakitte, malûm Âsiye Hanımın hanesinde etrafı tezyin edilen Hizbül-Ekberi yüz senelik bir güzel kap içinde, o kabın, üstünde sırmayla padişahların mühim fermanlarında tuğra-i şâhâne işlenmiş olduğunu gördük."

"Üstadımız dedi ki: Ferman geldi diye Kur'an çıktı. Şimdi de Kur'an'ın Hizb-ül Ekber'i geldi. ..." (Kastamonu Lahikası, 79. Mektup)

Risale-i Nur talebelerinden ve daimî hizmetçilerinden

Emin ve Küçük Hüsrev Olan Feyzi

(Kastamonu Lâhikası 115)

NOT: Hz. Üstad'ın bu ifadelerinden bahsi geçen işlemeli kılıf ve Kur'anın, Mevlana Hâlid-i Bağdadi Hazretlerinin cübbesine sarılı olarak aynı anda Bediüzzaman'a verilmiş olabileceği akla geliyor. Üstad'ın: "Yüz senelik bir güzel kab içinde, o kabın üstünde sırma ile padişahların mühim fermanlarında turra-i şahane işlenmiş olduğunu gördük" ifadesi, cübbenin yüz yaşında olduğu dikkate alındığında, bu noktaya işaret edilmiş olabilir. Ayrıca bu ince işlemeli kılıfın, polisin eline, Hz. Üstadın evinde yapılan bir arama sırasında geçmiş olabileceği de akla geliyor. Bu yorumlarımız, Münire Özdemir tarafından da kabul edilmiştir. (Ömer ÖZCAN)

Âsiye Mülâzımoğlu'nun Vefatı

Asiye anne vefatından önce hastaydı, gittik. Çok kimseyi tanıımıyordu, ama bizi görünce tanıdı. "Asiye anne tanıdın mı?" dediğimizde, "Tanımam mı?.. Osman -benim beyimin adı- bunlara terlik ver, Necati -kendi oğlu- bunlara şeker ver." dedi. Kimseyi tanımazken bizi tanıdı. Sonra tekrar kendi âlemine girdi, vefat etti, yaşlıydı tabi. Kısa boylu, topluca bir kadındı Asiye anne. Ulviye anneden önce vefat etmiş oldu.

Said Özdemir:

"Biz Asiye annenin vefatı anında, sekerat zamanında, Ankara Bahçelievler'de bulunan evine gittik. Baktım kendinde olmadığı halde galatsız Yasin-i Şerif'i okuyor... Asiye anne Kaside-i Bürde'yi de ezbere, galatsız olarak okuyordu. Kaside-i Bürde Arapçadır, hem çok uzundur.[2]"

FATMA AYDOĞDU URAL ANLATIYOR

Merhum Atif Ural'ın eşi, yine merhum olan Mehmed Günay Tümer'in ablasıyım. Babam hâkim idi. Kastamonu'da da görev yaptı. Atif Bey 1966'da, Günay Tümer ise 1995 senesinde vefat etti.

Asiye annenin eşi Tahir Bey, Üstad Hazretleri Kastamonu'da iken oranın hapishane



müdürü imiş. Hâkim olan babam Kastamonu'ya tayin olduğu yıllarda Asiye anne Ankara'da idi. Fakat Asiye anne Kastamonu'yu unutmaz sık sık gelirdi. Geldiğinde de bizde kalırdı. Annemi çok severdi. Bana: "Senin annen gibi güzel misafir ağırlayan görmedim ben" derdi. Atif (Ural) Bey ile evliliğimize Ulviye anne ile beraber Asiye anne aracı olmuşlardı. 1960'da evlendik, 1966'da Atif Bey vefat etti. Atif Bey'in vefatından sonra Asiye anne bize geldi. Sanki bir tedirginliği vardı. Nihayet, "Ah kızım, bu işe biz sebep olduk..." dedi. Ben de "O nasıl söz Asiye anne, eğer o zaman deselerdi ki Atif altı sene sonra vefat edecek, ben yine Atif Bey'le evlenirdim." dedim. Çok ferahladı. Kızım Allah senden razı olsun dedi. Asiye anne diğer başka yerlere de Konya, İstanbul vs. gider, oralarda da kalırdı.

Memuriyet icabı eşimin tayini sebebi ile bir daha Asiye anneyi göremedim. Daha sonra vefatını duydum. Allah rahmet etsin...

ŞÜKRAN DEMİREL ANLATIYOR

Askeri Pilot olan eşim Ali Demirel'in vazifesi İstanbul'daydı. Asiye Mülâzımoğlu anne ile 1962'lerde İstanbul'da tanıştık biz. Asiye anne bize çok geldi, bizde çok yattı. Birkaç sene beraber olduk. Üstad'tan çok anlatıyordu. Çok mübarek bir teyze idi. O zaman 80-90 yaşlarındaydı. Bizde ders okumadı hiç, ama derslere devamlı katılırdı. Üstad'ın çamaşırlarını yıkadığını, yıkadıktan sonra Üstad'ın kadın eli değdiği için tekrar durulattığını anlatırdı. Beyinin Kastamonu'da hapisane müdürü olduğunu, Üstad'ı orada tanıdığını anlatırdı bize. Asiye anneden çok şeyler öğrendik, ama aklımda kalanlar bunlar.

Âsiye Mülâzımoğlu'nun hizmetlerinden bahseden İstanbul Hanımlarının Hz. Üstad'a yazdıkları mektuptan

İstanbul Hanım Nur talebelerin mektubu

(Hasan Feyzi, Halil İbrahim misillü Nur'un kahramanları gibi, İstanbul'da kadınlar taifesinden Nurlara hârika bir alâkadarlık gösteren hanımların mektubudur)

Çok muhterem, çok mübarek, büyük Üstadımız Efendimiz Hazretleri!

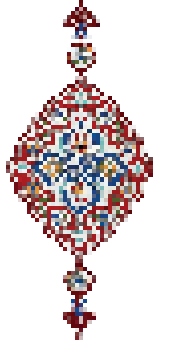
Biz zaif bîçareleri talebeliğe kabul ettiğiniz için pek çok sevindik. Dünyalar bizim oldu. Gözlerimiz sevinç yaşlarıyla doldu. Ağladık... Ve ağlayarak, Rabbimiz Teâlâ Hazretlerine hadsiz şükürler ettik. Cenab-ı Hak bu fakirleri, yüz otuz tane eşsiz eserleri her yerde aşkla okunan siz gibi dünyada bir tek Bediüzzaman olan haşmetli bir Üstad'ın dualarına dâhil eyledi. Bu zamanın en büyük zâtı olan Risale-i Nur sahibinin talebesi olmak gibi çok büyük bir şerefe, çok büyük bir nimete vâsıl etti...

Âh Üstadımız, ne yapalım! Hediye kabul etmiyorsunuz ki, hediye gönderelim. Siz, bizim ebedî hayatımızı kurtardınız. Biz size, en küçük bir iyilik dahi yapamıyoruz. Gerçi dünyalar dolusu iyilik edilse, yine sizin bizi iman-ı kâmile eriştiren Risale-i Nur gibi büyük bir lütfunuza mukabil gelemiz. Cenab-ı Hak siz Üstadımızdan ebediyen razı olsun, âfiyetler, şifalar versin. Ve bizleri Üstadımız Bediüzzaman'dan ayırmayın, âmîn...

...

Muazzez Üstadımız!

Yirmi seneden beri Risale-i Nur'a hizmet eden kıymetdar talebeniz, muhterem vâlidemiz Âsiye Hanım buradadır. Bizlere Risale-i Nur'u tanıttı. Kadınlar arasında imana, Risale-i Nur'la büyük hizmetler yaptı. Ankara'daki annemiz Risale-i Nur'a ihlâsla hizmet ediyor. Çok hanımların Risale-i Nur'la mes'ud olmalarına, imanlarının kurtulmasına vesile oluyor. Afyon havalisindeki şehadetli, nurlu, faaliyetli nurcu kardeşimiz Risale-i Nur'un mesleğine uygun olarak hizmet ediyormuş. Birçok hanımlar, genç kızlar onun vasıtasıyla Risale-i Nur'dan iman dersi okumak bahtıyarlığına erişiyorlarmış.



Uzun yazdık, affınızı yalvarıyoruz; Nur'un muhabbeti, Nur'un sevgisi bizi durdurmuyor. Daima Nur'dan konuşuyoruz. Her zaman dilimizde, kalbimizde, ruhumuzda Nur'un sevgisi... Nur okuyacağız... Nur taşıyacağız... Nur yayacağız inşaallah... (bk. Hanımlar Rehberi, s. 163)

...

İstanbul'da, duanızı muhtaç talebeleriniz ve manevî evlâdlarınız
Hayrünnisa, Seyyide, Emine, Fatma

Bediüzzaman Hazretlerinin 1952 senesinde Gençlik Rehberi davası için İstanbul'a geldiği sırada Asiye Mülazımoğlu'nun Üstad'a yazdığı mektup

Esselamü Aleykum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Üstadım Efendim,

İnşallah afiyettesinizdir. Nail olduğunuz ölçülere sığmayan derece-i ûlâyı, ulaştığımız üç ayları acizliğimle tebrik eder, hürmetlerimi sunar, ömür ve afiyetinizi diler emirlerinize her an amadeyim efendim. İstanbul'a teşrifinizi bulduğum haneye Nazif Çelebi telefonla haber vermişti. Lazım gelen hizmetleri yapayım istedim. Nail olamadım. Zatınızı Hüdaya emanet eden Asiye... 28 Mart 1368 (1952)

